

Az ügy száma: Pfv.II.21.424/2015/5.

A tanács tagjai:

Dr. Makai Katalin a tanács elnöke

Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna előadó bíró

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Az alperes:

Az alperes képviselője:

A per tárgya: Gyermektartásdíj leszállítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes (33.sorszám)

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Székesfehérvári Törvényszék 2.Pf.20.002/2012/3.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 38.100 (harmincnyolcezer-egyszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 50.000 (ötvenezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A peres felek a Székesfehérvári Városi Bíróság 11.P.20.206/2010/6. sorszámú jogerős végzéssel jóváhagyott egyezségében megállapodtak abban, hogy a felperes a 2006. július 12. napján született B. utónevű gyermeke tartására megfizet az alperesnek a mindenkori havi

nettó jövedelme 20%-át kitevő, de minimum 40.000 forint alapösszegű gyermektartásdíjat. Az egyezség megkötésekor a felperes értékesítési menedzserként 225.000 forint havi jövedelemre tett szert.

- [2] A felperes munkaviszonya az egyezség megkötését követően megszűnt. 2011 augusztusától 2011 decemberéig Angliában dolgozott, havi 800 fontot keresett. 2011 novemberében házasságot kötött. 2011 augusztusától 2012 májusáig a gyermektartásdíjat helyette a szülei teljesítették.
- [3] A felperes 2012. április 20. napján megvásárolta az I. Kft.-t. A társaság kizárólagos tulajdonosaként az ügyvezetői feladatokat is ellátta, havi nettó 77.000 forint munkabérben részesült. A társaság 2012. évben megközelítőleg 54.000.000 forint árbevételt könyvelt le. A keresetlevél beadását követően a felperes ügyvezetői jogviszonya 2013. július 20-án az üzletrész átruházása miatt megszűnt. A cégbírószági kimutatás szerint a kft.-nek ebben az időszakban 2.986.000 forint adózott és eredménytartalékban elhelyezett nyeresége volt.
- [4] A másodfokú eljárás adatai szerint a felperes a 2013 októberében alapított, p.-i székhelyű szövetkezetnek az elnöke, a felesége a tagja. A hét tagú szövetkezet kereskedelmi, takarítási és egyéb szolgáltató tevékenységeket végez, 2014. évben 15.000.000 forint árbevételre tett szert.
- [5] A felperes 2014 augusztusa óta tulajdonosa a m. internetes webáruháznak.
- [6] A felperes a feleségével önkormányzati bérlakásban lakik, 2015. január 12. napján gyermekük született. 2012 júniusától a perbeli gyermekkel nem tart kapcsolatot.
- [7] Az alperesnek 2013. március 28. napján élettársi kapcsolatából gyermeke született, az elsőfokú eljárás alatt még igénybe vette a gyermekgondozási díjat, a fellebbezési eljárás időszakában munkaviszonyt létesített, jövedelme nettó 130.000 forint. Az ingatlanban élettársával szívdességi lakáshasználóként élnek, bérleti díjat nem fizetnek. 2014 novembere óta közös háztartásukban él élettársának 17 éves fia is.
- [8] A peres felek B. utónevű gyermeke átlagos szükségletű általános iskolai tanuló. Néptáncra, úszásra és angol különóra jár.

A kereseti kérelem (kérelmet) és az alperes védekezése

- [9] A felperes keresetében azt kérte, hogy a bíróság az egyezségben megállapodott gyermektartásdíj mértékét 2012. november 1. napjától 14.000 forint határozott összegre szállítsa le.
- [10] Keresete megalapozásául előadta, hogy az egyezség megkötését követően körülményeiben lényeges változások történtek. Munkaviszonya megszűnt, a tulajdonát képező kft. ügyvezetőjeként havi jövedelme 70.000 forint, ezért az egyezségben vállalt gyermektartásdíj megfizetésére nincs teljesítőképessége. A társaság értékesítése után - a per alatt - arra hivatkozott, hogy bevétele,

jövedelme nincs, az álláskeresői támogatás megszűnése után feleségével a megtakarításaiból élnek.

[11] Az alperes a kereset elutasítását kérte, előadta, hogy a felperes a gyermektartásdíj egyezség szerinti mértékének megfizetésére teljesítőképességgel rendelkezik.

Az első- és másodfokú ítélet

[12] A Székesfehérvári Járásbíróság 17. P. 20.724/2013/28 sorszámú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[13] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes a keresete megalapozottságát nem tudta bizonyítani. Jövedelmi és vagyoni viszonyaira ellentmondó előadásokat tett, illetve nem szolgáltatott adatokat. A bíróság az általa - az adóhatóság felé - bevallott jövedelmen túlmenően a peradatok között értékelte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Információs és az Elektronikus Cégeljárásban Közreműködő Szolgálat adatközlését, amely szerint a felperes kizárólagos tulajdonát képező kft. 2012 évben 53.906.000 forint árbevételhez jutott és a mérlegkimutatás alapján eredményt ért el. A cégnyilvántartási adatok a felperes keresetében állítottakat - a társasági tulajdon megfelelő árbevétel, illetve a nyereség hiánya miatti átruházására - cáfolják. A jövedelemváltozás értékelésénél pedig nem releváns, hogy a felperes az adózott nyereséget eredménytartalékba helyezte, ugyanis a társaság egyedüli tulajdonosaként ez kizárólagos döntése volt. A bíróság figyelembe vette azt az alperes által csatolt bizonyítékot is, hogy a felperes - a Facebook profiljából megállapíthatóan - egy internetes webáruház tulajdonosa.

[14] A perben nem merült fel adat a gyermek szükségletei csökkenésére, havi eltartását a felperes által fizetett 40.000 forint gyermektartásdíj pedig nyilvánvalóan csak részben fedezi.

[15] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg, a gyermektartásdíj mértékét 2012. november 1. napjától kezdődően 14.000 forintra, 2015. március 1. napjától kezdődően pedig havi 15.000 forint határozott összegre szállítsa le. Másodlagosan - az elsőfokú bíróság súlyos eljárási szabálysértéseire való hivatkozással - kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozathozatalra való utasítását.

[16] A másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta.

[17] A másodfokú bíróság a hivatkozott eljárási szabálysértések körében megállapította, hogy azok nem minősülnek olyan súlyúnak, amelyek az eljárás megismétlését indokolnák. Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (6) bekezdésének rendelkezéseit megsértve elmulasztotta az alperes által benyújtott és bizonyítékként felhasználni kívánt 27. számú iratokat a felperes részére megküldeni, e jogszabálysértést azonban a másodfokú bíróság

orvosolta, mivel a bizonyítási eljárás anyagává tette és lehetőséget biztosított a felperes számára nyilatkozatai, észrevételei előterjesztésére.

[18] A másodfokú bíróság a tényállást a fellebbezési eljárásban felmerült adatokkal (a felperes szövetkezeti tagsági viszonya, gyermekének születése, az alperes munkaviszonya) kiegészítette és a kiegészített tényállás alapján sem találta alaposnak a felperes fellebbezését.

[19] Kétségtelen, hogy az egyezség megkötését követően a felperes korábbi munkaviszonya megszűnt, azonban vállalkozást indított és ügyvezetőként havi 77.000 forint havi jövedelemben részesült. A felperes előadásával szemben a társaság jól prosperált, mert 2012. évben 2.986.000 forint adózott eredményt ért el. A felperes kizárólagos tulajdonosként jövedelmét maga állapította meg, tehát lehetősége volt a korábbi egyezségben vállalt tartásdíj teljesítéséhez fedezetet biztosító havi munkabér meghatározására és kizárólagos döntési jogosultsága miatt az előző évi nyereség eredménytartalékba helyezéséről is egyedül rendelkezett. A társaság 2012. évi adatai a felperes jövedelmének - a gyermektartásdíjra is kiható - lényeges változását nem alapozzák meg.

[20] A becsatolt iratok szerint a felperes a társasági tulajdonát 2013-ban 5.000 forint ellenérték fejében idegenítette el és a könyvelés adatai alapján az átruházáskor az eredménytartalék a kft. rendelkezésére állt. A felperes az elsőfokú eljárásban még nem vitatta az eredménytartalék tényét és összegét, ehhez képest utóbb, a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy ebből az összegből árukészletet vásárolt, amely használhatatlanná vált és a társaság tönkrement. A másodfokú bíróság a hivatkozását a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján - mint a felperes számára az elsőfokú eljárásban is nyilvánvalóan ismert tény - figyelmen kívül hagyta.

Ebből következően a másodfokú bíróság a felperes 2013. évi jövedelmi helyzetének vizsgálatakor abból indult ki, hogy a cégnyilvántartás szerint nyereséges társaság működtetése számára továbbra is megfelelő jövedelmet biztosított (volna). A társaság szinte ingyenes - és a peradatok szerint ellentmondásos - átruházása a felperes terhére értékelendő. A felperes csak a fellebbviteli tárgyalás során számolt be arról a változásról, hogy 2013 októbere óta újabb vállalkozást indított. E körülményt az elsőfokú eljárásban eltitkolta, perbeli magatartása ellentétes a Pp. 8. §-ában megfogalmazott jóhiszemű joggyakorlás követelményével. A szövetkezeti járandósága mértékének igazolására bizonyításnak helye már nincs, a rosszhiszemű pervitel eljárásjogi következményeként ugyanis a perrendtartás bizonyításvesztést ír elő (Pp. 3. § (4) bekezdés), ezért - összességében - 2013. évben sem állapítható meg a tartási kötelezettség leszállítását indokoló jövedelemváltozás.

[21] A rendelkezésre álló adatok alapján pedig 2014. évre az állapítható meg, hogy a felperes egy működőképes, több személynek - köztük a házastársának is - rendszeres munkát, jövedelmet biztosító gazdasági vállalkozást vezet. A tevékenységből származó

bevételeinek összege ugyan nem határozható meg, de a perbeli adatok arra engednek következtetni, hogy a felperes tényleges jövedelmének az általa elismertnél magasabbnak kellett lennie. Ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy bérlakásukkal kapcsolatban sem bérleti, sem közüzemi tartozás nem áll fenn, a felperes a családja megélhetését, a lakhatással felmerülő kiadásokat teljes egészében képes a jövedelméből fedezni.

- [22] Az alperes körülményeiben bekövetkezett időközi változásoknak a jogvita eldöntése szempontjából nem volt jelentősége. A perben nem merült fel az alperes lényegesen magasabb jövedelmére adat, vagy hogy a gyermek a tartását biztosító vagyonhoz jutott volna, illetőleg tartási szükségletei jelentősen csökkentek.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [23] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet – az elsőfokú bíróság ítéletére kiterjedően – helyezze hatályon kívül és kereseti kérelmének adjon helyt: a gyermek után fizetett gyermektartásdíj mértékét 2012. november 1-től 2015. február 28. napjáig havi 14.000 forintra, 2015. március 1-től havi 15.000 forintra mérsékelje. A jogerős ítélet jogszabálysértő voltát a az 1952. évi IV. törvény (továbbiakban: Csjt.) 69. § (1) bekezdésének és a Pp. 78. § (1) bekezdésének megsértésére alapította.
- [24] Felülvizsgálati kérelmének indokolása szerint az eljáró bíróságok megalapozatlanul és tévesen jutottak arra a következtetésre, hogy a jövedelmi viszonyaiban a 2010-ben megkötött egyezséget követően nem történt lényeges változás, az egyezségben rögzített mértékű gyermektartásdíj megfizetését ugyanis a 225.000 forint havi átlagos jövedelmére figyelemmel vállalta. Az eljáró bíróságok az igazolt – lényegesen csökkent – jövedelmét teljesen figyelmen kívül hagyták, illetve a 2011-től 2014-ig terjedő időszakra meg sem határozták, ezért konkrét tények nélkül, a peradatok okszerűtlen mérlegelésével, feltételezésekre alapítva állapították meg a teljesítőkéességében történt körülményváltozás bizonyítottságának hiányát.
- [25] A felperes felülvizsgálati kérelmében sem vitatta, hogy a gazdasági társasága 2012 évben 2.986.000 forint adózott nyereséghez jutott, ez azonban – a jogerős ítélet érvelésével szemben – nem a saját jövedelmének, hanem a társaság vagyonának minősült. A nyereség ténylegesen nem került hozzá, az eredménytartalékot a társaság árukészletbe fektette, amely tönkre ment, a kft. csődbe jutott és ez volt az oka az átruházásnak.
- [26] – bizonyítékok hiányában – állapította meg a jogerős ítélet, hogy a tényleges jövedelme nem azonos a bevallott jövedelmével, mert a családját el tudja tartani. Egyik bíróság sem tudta kimutatni, hogy 2013. január 1-től október 1-ig bármilyen bevételre tett szert, mivel a társaság értékesítése után baráti kölcsönökből és szülői segítségből éltek. A 2013. október 1-jén megalapított a

szövetkezettől okirattal bizonyítottan csak 2015 márciusától részesült havi 75.000 forint juttatásban. Az eljáró bíróságok az iratokkal ellentétesen mérlegelték a peradatokat, amikor havi jövedelmét legalább 200.000 forintban határozták meg, mert csak ilyen összegű jövedelem alapozhatja meg a 40.000 forintos fix összegű tartásdíj változatlan teljesítését. A bíróságok nem értékelték a perben tett nyilatkozatait, a másodfokú bíróság pedig a tényállás késedelmes előadása miatt rosszhiszeműnek minősítette. Ez azonban valótlán megállapítás, hiszen a szövetkezettől először semmilyen juttatásban nem részesült, ezért nyilvánvalóan nem tudott korábban bevételt igazolni. Összefoglalt álláspontja szerint a jogerős ítélet megalapozatlan, iratellenes és szubjektív, a jogszabálysértő döntés következményeként a 70-77.000 forintos jövedelméből 40.000 forint összegű tartásdíjat kell fizetnie.

- [27] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta. A jogerős ítélet ugyanis a jogszabályoknak maradéktalanul megfelelt. Az alperes nem bizonyította a keresete megalapozottságát, sőt rosszhiszeműen járt el, mert tevékenységeiről nem nyilatkozott, bevételeit eltitkolta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [28] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [29] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül.
- [30] A felperes felülvizsgálati kérelmében döntően a jogerős ítéletnek a jövedelmi és vagyoni viszonyaira, ennek megfelelően a teljesítőképességére vonatkozó bizonyítékok mérlegelését támadta. Sérelmezte, hogy a bíróságok figyelmen kívül hagyták az adóhatóság felé bejelentett jövedelmének mértékét, illetve azt, hogy a perbeli időszak egy részében egyáltalán nem volt jövedelme. A jogerős ítélet iratellenesen és megalapozatlanul - a bizonyítékokkal ellentétesen - tételezi fel, hogy havi 200.000 forint havi nettó jövedelemmel rendelkezik, ezáltal az egyezségben vállalt gyermektartásdíj megfizetésére a teljesítőképessége változatlanul fennáll.
- [31] A Csjt. 69. § (1) bekezdése alapján, ha a közös egyetértéssel vagy bírósági ítélettel megállapított rokoni tartás megállapításának alapjául szolgáló körülményekben lényeges változás állott be, a tartás mértékének megváltoztatását, vagy a tartás megszüntetését lehet kérni.
- [32] Tényként állapítható meg, hogy mind a felperes, mind az alperes körülményei az egyezség megkötését követően változtak. A felperes alkalmazotti munkaviszonya megszűnt, azt követően vállalkozásaiból jutott jövedelemhez, megnősült és gyermeke született. Az alperesnek gyermeke született és az eljárás alatt munkaviszonyt létesített.
- [33] Helytállóan állapították meg a bíróságok, hogy a perben a Pp.

164. § (1) bekezdésének főszabálya alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az egyezség megkötését követően körülményeiben olyan lényeges változás történt, amely kihatással van a teljesítőképességére. A perben ugyanis a gyermek szükségleteinek csökkenése, illetve saját jövedelme - a másodfokú bíróság helytálló megállapítása szerint - fel sem merült.

[34] Egységes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a gyermektartásdíj alapjául szolgáló jövedelem megállapításánál és a gyermektartásdíj mértékének megváltoztatásánál nem alkalmazza mereven a - perben még irányadó - 4/1987. (VI. 14.) IM rendelet 10. §-ában foglaltakat, hanem a bizonyítás kiterjesztésével a felek vagyoni viszonyait és életkörülményeit is vizsgálja, amelyből megalapozott következtetés vonható le a kimutathatótól eltérő tényleges jövedelmi viszonyokra. A Kúria számos eseti döntésben mutatott rá arra, hogy a bevallott, illetve kimutatható jövedelem mellett a tartásdíj megállapítása (leszállítása) során mérlegelési körbe kell vonni a vagyoni körülményeket is, amelyek a kötelezett valós jövedelmi, vagyoni helyzetének és teljesítőképességének a feltárásához vezet (EBH2000. 318.). Ebben a körben vizsgálandó a tartásra kötelezett szülő Csjt. 69/A. § (1) bekezdése szerinti fokozott helytállási kötelezettsége. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a körülményekben bekövetkezett változás a tartás mértékét csak akkor befolyásolja, ha az lényeges, tartós és összefüggésben van a jogosult szükségleteivel, vagy a kötelezett teljesítőképességével. A feltételek konjunktívak, az egyik feltétel hiányában a tartás mértékének megváltoztatása iránti kereset eredményre nem vezethet.

[35] A felperes a kereset jogalapjaként a munkaviszonyának megszűnése miatt jövedelmének lényeges csökkenését jelölte meg, ezáltal a korábbi egyezségben meghatározott mértékű gyermektartásdíj megfizetésére teljesítőképességgel nem rendelkezik.

[36] A munkaviszony megszűnése és az újabb munkaviszony létesítése, amennyiben az a kötelezett jövedelmére kihatással van, lényeges körülményváltozásnak minősül. A jogerős ítélet azonban helytállóan állapította meg, hogy a felperes nem tudta bizonyítani a körülményváltozás teljesítőképességére való negatív hatását.

[37] A perbeli iratok alapján a felperes az egyezség alapját képező jövedelemét biztosító munkaviszony megszűnése után először külföldön vállalt munkát. A 800 font összegű munkabérén túlmenően életviteli költségeire nem nyilatkozott. 2012-ben „kedvezményes módon” megvásárolta az I. Kft. kizárólagos tulajdonjogát, amely a cégszabályzat alapján - többek között - használt ruha kereskedéssel foglalkozott. A Kúria osztotta a másodfokú bíróság érvelését: a felperes, mint a tulajdonosi jogok kizárólagos gyakorlója saját maga határozta meg ügyvezetői munkabérét. A felperes a prosperáló - a peradatok szerint jelentős forgalmat lebonyolító - társaságban a munkabérét a minimálbér összegének megfelelően állapította meg, amely nyilvánvalóan nem biztosította a családja megélhetését. A

perben nincs jelentősége annak, hogy a felperest milyen érdekek vezérelték a munkabére meghatározásánál, tény, hogy a társaság bevétele a magasabb mértékű havi bérjövödelmet is lehetővé tette.

[38] A nyereség eredménytartalékba helyezéséről a felperes - mint a gazdasági társaság kizárólagos tulajdonosa - egyedül döntött. A nyereséget nem vette ki, a társaság osztalékot nem fizetett. A peradatok szerint a céget formális vételárért ruházta át úgy, hogy az eredménytartalék a kft. könyvelésében szerepelt.

[39] Helyesen értékelték az eljárás bíróságok a felperes terhére az ellentmondó állításait. A kft. eladását először azzal indokolta, hogy a kintlévőségei nem jöttek be, munkáit nem fizették ki (9. sorszámú jegyzőkönyv). A kft. 2.986.000 forintos adózott nyereségét nem vette fel, nem foglalkozott vele, mert úgy ítélte meg, hogy a cégnek nincs jövője (13. sorszámú jegyzőkönyv). A felperes ezen nyilatkozata súlytalanná teszi az életkörülményeire tett előadását, amely szerint családja létfenntartását kizárólag rokoni és baráti kölcsönökből, valamint személygépjárműi értékesítéséből tudta finanszírozni.

[40] A fellebbezési eljárásban a felperes az eredménytartalékot illetően újabb előadást tett. A másodfokú bíróság a Pp. 235. §-a alapján helytállóan hagyta figyelmen kívül a nyilatkozatát, alaptalanul sérelmezi tehát a felperes felülvizsgálati kérelmében a mellőzés jogszabálysértő jellegét.

[41] A felperes érvelésével szemben az eljárás bíróságok nem követtek el jogszabálysértést, amikor konkrét havi/éves jövedelmét nem határozták meg és nem iratellenes a jogerős ítélet megállapítása azért, mert a kimutatott jövedelemtől eltérően ítélte meg a teljesítőképességet. Az ítélkezési gyakorlat - a Csjt. 69/C. § (1) bekezdéséből kiindulva - nem a kötelezett havi jövedelmét határozza meg, hanem a perbeli összes bizonyíték - a kimutatott jövedelem, az életkörülmények, a vagyoni helyzet - együttes értékelésével foglal állást abban, hogy a kötelezett teljesítőképessége megváltozott-e és az megalapozza-e a gyermektartásdíj mértékének csökkentését. A jogvita eldöntésénél tehát az adóhatóság felé kimutatott jövedelem csak egy a bizonyítékok között és nem tekintendő olyan perdöntő bizonyítéknak, amely alapján a tartás mértékét a bíróságnak automatikusan módosítania kell.

[42] Következetes a Kúria gyakorlata abban, hogy a felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna, az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013. 119.). A perbeli adatok alapján helytállóan jutottak az eljárás bíróságok arra a következtetésre, hogy a felperes a jövedelmi és vagyoni viszonyaiban a gyermek szükségleteivel arányban álló tartásdíj mértékének csökkentését megalapozó tartós és lényeges változást nem bizonyította. Az általa alapított gazdasági társaságok (kft.,

szövetkezet) bevételre tettek szert és életviteléből - a kimutatott jövedelmen túlmenően, a konkrét jövedelem meghatározása nélkül - megalapozottan vonható le az a következtetés, hogy az egyezségben vállalt tartás teljesítésére továbbra is teljesítőképességgel rendelkezik. Ellentmondó nyilatkozatait, a körülményeire vonatkozó peradatok elhallgatását (webáruház, szövetkezet) az eljáró bíróságok a peradatok mérlegelésénél helyesen értékelték a terhére és okszerűen vonták le azt a következtetést, hogy az általa a teljesítőképességének tartós és lényeges megváltozására állítottak az előadása szintjén maradtak.

[43] A Kúria rámutat arra is, hogy a felperesnek a keresetlevél beadásakor kell a Pp. 121. §-a alapján a keresete megalapozottságát szolgáló bizonyítékokat csatolni. Kétségtelen, hogy a felperesnek a per alatt egy másik gyermeke is született, tehát két gyermek tartásáról köteles gondoskodni. Ez a lényeges körülményváltozás azonban a felperes teljesítőképességét nem érintette.

[44] A felperes jogszabálysértésként a Pp. 78. § (1) bekezdését is megjelölte, viszont nem jelölte meg a jogszabálysértés indokát. Ha a fél felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet többféle okból is támadja, vagyis több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel. A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének tehát konkrétan meg kell jelölnie az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet és szövegesen elő kell adnia a jogszabálysértést és a jogszabálysértésre történő hivatkozás alapvető indokait. Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek a fenti meghatározott tartalmi követelményeknek maradéktalanul eleget tesznek. Ebből következően a felperes Pp. 78. § (1) bekezdésének jogszabálysértésére való hivatkozása érdemben nem vizsgálható, a felperes ugyanis - a jogszabályhely feltüntetésén kívül - sem a jogszabálysértést, sem a jogszabálysértésre történő hivatkozásának alapvető indokait nem jelölte meg.

[45] A fentiek alapján a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyalás tartásával bírálta el.

[47] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárással felmerülő költségei megfizetésére, amelyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján mérlegeléssel határozott meg.

[48] A felperes pervesztességére figyelemmel köteles az államnak megtéríteni az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése

alapján meghatározott - 50.000 forint - felülvizsgálati eljárási
illetéket.

Budapest, 2016. március 29.

Dr. Makai Katalin s.k. a tanács elnöke, dr. Kövesné dr. Kósa
Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő